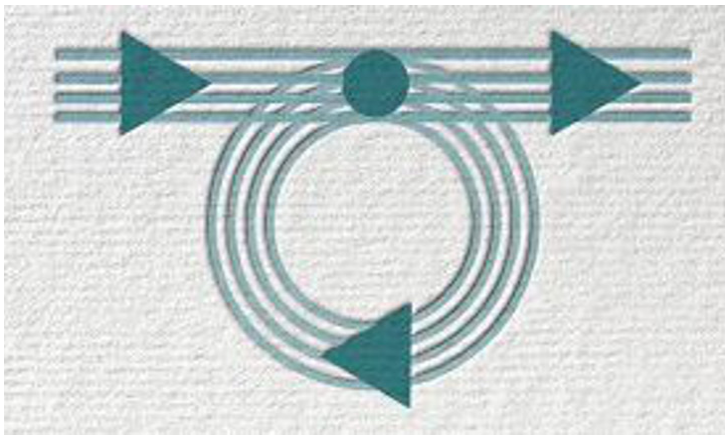

2. Ανάδραση

Φιλορρήμων Χαλκαίος

Πλήρης η θεωρία, συνεπής, ελκυστική,
τον ορθό λόγο αξιοποιεί διαλεκτικά.
Λεπίδες κοφτερές τα λόγια, εμπνέουν,
πείθουν οι δράσεις και τα προτάγματα.

Όμως η πράξη ακόμη, παρά τα τεράστια άλματα,
δεν απέφερε των μυρμηγκιών την ελευθερία.
Ο άνεμος συνευθύνης, ποτέ δεν έπνευσε,
η θεωρία μας πρόδωσε; ή προδόθηκε η ίδια;

Έτσι πιο πίσω, διατεταγμένες μία μία,
κι άλλοτε τσούρμο, σε μεγάλες ομάδες,
παρελαύνουν ντροπαλά ή μ' αναίδεια περισσή
σαδιστικά, οι ματαιώσεις οι περισσότερες.

Απορία, θλίψη, απογοήτευση εξαπλώθηκαν,
τα ολισθήματα διλημμάτιζαν σε ρήξη ή ενσωμάτωση,
σε επαναθεμελίωση ή σε υπόκλιση στο εφικτό;
Μας απομείωσαν, αλλά σαφώς χωρίς απογύμνωση.

Τέτοιες ώρες ανοίγουν ρωγμές αποκλίνουσες,
στον ανήφορο, παίρνουμε ξανά στο κατόπι το νέο.
Κάθε του μέτρο, κάθε μια σπιθαμή μας ματώνει,
για να δέσουνε σαν ατσάλι, ανάγκη, πείρα και θέληση.

Ολάκερο όρος μπροστά για να δρασκελίσουμε,
αντικειμενικά προσμένουν εκεί οι συνθήκες.
Διδαχθήκαμε τόσα, κι ακόμη μαθαίνουμε.
'Τοιμαζόμαστε, μ' αυτή τη φορά θα 'ναι αλλιώς.

.....

Εδώ το 1ο μέρος: Η τριλογία των καταφρονεμένων: 1. Αφύπνιση